

Gezondheid

Hoesten, kortademigheid, koorts en erg moe zijn. Dit zijn niet de symptomen van HME-MO. Wel die van een longontsteking, waar mijn zus begin december mee te kampen had. Rond kerst voelde ze zich zo beroerd dat ze na wekenlang wankelen toch bij de huisarts aanklopte. De huisarts verwees haar direct door naar de Eerste Hulp. Vanuit daar belandde ze in ziekenhuis Rijnstate en mocht ze in dit ziekenhuis haar kerstdiner eten. We kwamen al gauw tot de conclusie dat dit nergens naar smaakte. Bovendien was dit de eerste keer dat Anne in het ziekenhuis lag, terwijl we toch een beetje ‘gewend’ zijn dat ik degene ben in een ziekenhuisbed.

Ik ben zeven keer in mijn leven geopereerd. Geen enkele keer was het een pretje. De nacht voordat de operatie gepland stond, sliep ik in een zee van cadeautjes die ik toen al gekregen had. Met een grote knuffel vertrouwd tussen mijn armen, ging ik naar dromenland. Wetende dat ik de volgende dag naar narcoseland zou gaan. Eenmaal heb ik narcoseland niet bereikt toen bleek dat ik hoge koorts had. De operatie ging niet door en moest verzet worden. De andere keren verstoorde koorts niet de geplande operatie. Altijd, keer op keer, liep ik het OLVG Ziekenhuis in Amsterdam binnen met aan de ene hand mijn moeders hand en aan de andere hand mijn vaders hand. Dat was mijn veilige haven. Zonder hen had ik het niet gekund. Zeker niet op zo’n jonge leeftijd. Het zien van het gezicht van mijn zus, na de operatie, gaf mij nog meer steun.

Mijn laatste operatie was in 3HAVO, alweer een tijd geleden. Ik heb mijn HAVO zonder vertraging af kunnen ronden. Vervolgens heb ik vier jaar *Journalistiek* in Utrecht gestudeerd en ben ik met een 9 afgestudeerd. Nu studeer ik twee jaar *Franse Taal en Cultuur* aan de universiteit in Nijmegen. Een simpele rekensom toont aan dat ik al acht jaar niet meer geopereerd ben. Toch wordt de mogelijkheid tot opereren elke keer geopperd als ik dokter Ham in Amsterdam bezoek. Ik heb er in die acht jaar namelijk wel wat pijnlijke plekken bij gekregen. Er verschijnen bulten op mijn vingers, die helemaal niet thuishoren op vingers die het liefst druk bezig willen zijn: journalistiek willen bedrijven, willen schrijven en willen sporten. Bulten zorgen er soms voor dat mijn vingers minder druk bezig kunnen zijn dan ze zouden willen. Daarnaast is mijn kromme rug – door de scoliose – ook een pijnpunt. En ook mijn benen vertonen af en toe drukkende gevoelens, wetende dat zich nieuwe bulten aan het vormen zijn.

In september vertrek ik voor mijn studie tot half januari naar Aix-en-Provence in Frankrijk om daar aan de universiteit te gaan studeren. In mei bezoek ik dokter Ham voor de laatste keer. Daarna zie ik hem pas weer in het nieuwe jaar als ik terug ben gekeerd in Nederland.

Hoewel mijn zus nog herstellende is van haar longontsteking, werkt ze alweer fulltime. Ik hoop dat ook voor mij de pijn niet erger wordt. Gelukkig ervaar ik minder pijn als ik sport. Ook het denken aan leuke dingen, betekent voor mij een duwtje in de rug. Zoals in september naar Aix gaan: vivre la belle vie en France! Santé (*gezondheid*)!

Eva